

Rona Žulj

Irinina duša je kao skupocjen klavir

montaža dijaloga Tri sestre A. P. Čehova

O smrti i proljeću

Tata je umro točno prije godinu dana

Baš na tvoj rođendan

Irina

Meni se činilo da tu smrt neću preživjeti

A evo

A evo

A evo

...

Irina, u bijeloj haljini, stoji

Irina u bijeloj haljini stoji.

Sve će se nekako srediti

Sve će se nekako srediti

Gledajući kroz prozor

Ako bog da

Da otputujemo u Moskvu

Da prodamo kuću

Da ovdje sve ostavimo

I odemo u Moskvu

Danas je lijepo vrijeme

Ne znam odakle u mojoj duši takva vedrina
I kakve su me čudesne misli zanijele
Kakve misli.

Sve je lijepo

Danas sva blistaš
Izgledaš neobično lijepa
I Maša je lijepa
I Andrej je bio lijep
Ali se ugojio
Sve je lijepo
Sve je od boga
Ali meni se čini
Kad bih se udala
Pa po cijeli dan sjedila doma
Bilo bi mi mnogo bolje
Stanka
Ja bih muža voljela.

Novi zapovjednik

Danas će nas posjetiti novi zapovjednik bitnice
Bit će nam drago
Je li star
Ni govora
Četrdeset četrdeset i pet
Zgodan čovo
Glup nije
Samo što previše govori

Prilično je zanimljiv

Samo što ima ženu, punicu i dvije djevojčice

Posjećuje ljude i svagdje govori da ima ženu i dvije djevojčice

I ovdje će to reći.

Krila velike bijele ptice

Dragi moj

Recite mi

Zašto sam danas tako sretna

Kao da jedrim

Nada mnom se prostire široko plavo nebo i krila velike bijele ptice

Odakle to

Odakle?

Kako treba živjeti

Kad sam se ujutro probudila ustala umila se

Odjednom mi se učinilo da mi je sve na ovom svijetu

Jasno

I da znam kako treba živjeti

Ja znam sve

Čovjek se mora truditi

Raditi u znoju lica svojega

Ma što bio

Ne čovjek

Bolje je biti vol

Bolje je biti običan konj

Sve je bolje nego biti mlada žena koja ustaje u podne

Zatim pije kavu u krevetu

Zatim se dva sata oblači

O kako je to strašno

Meni se tako prohtjelo raditi

Kao što mi se katkad prohtije piti.

Strašno

Kako je to neugodno

To je strašno

Uvijek radi gluposti.

Melankotropija

Svejedno

Idem

Pala sam danas u melankotropiju i nemoj me slušati

Narazgovarat ćemo se poslije.

Filozofiranje

Ako filozofira muškarac

Onda je to filozofistika

Ali kad filozofira žena

Onda je to već - budi-bog-s-nama

Ljutito

Daj ne cmizdri.

Sram

Samovar

Prekriva lice rukama

Pa to je strašno

Ivane Romaniču

Vi jednostavno ne znate što je sram.

Potpukovnik Veršinjin dolazi iz Moskve

To je sigurno Veršinjin

Ulazi Veršinjin

Čast mi je da se predstavim

Veršinjin

Drago mi je zaista mi je drago

Što sam se konačno

Našao kod vas

Izvolite sjesti

Veselo

Kako se veselim zbilja se veselim

Ali bile ste tri

Tri sestre

Lica se više ne sjećam

Ajoj joj

Kako vrijeme prolazi

Aleksandar Ignjatjevič je iz Moskve

Iz Moskve vi ste iz Moskve

Da iz Moskve

Vašeg se lica ipak pomalo sjećam

Viče u dvoranu

Podpukovnik je Veršinjin

Kao što se pokazalo

Iz Moskve

Vi ste iz Moskve

Da

Školovao sam se u Moskvi i počeo služiti u Moskvi

Ja se vas zapravo ne sjećam

Sjećam se samo toga da ste bile tri

Tri sestre

Ja se zovem Aleksandar Ignjatjevič

Imam 43 godine

Aleksandar Ignjatjevič vi ste iz Moskve

Kakvo iznenađenje

Mi se selimo onamo

U Moskvu

Neugodna šutnja

Ja sam poznavao vašu majku

Mama je pokopana

U Moskvi.

Maša je čudna

Zašto plačeš Maša

Baš si čudna

Evo

I ja ću se rasplakati.

Usamljen čovjek

Usamljen čovjek osjeti neku potištenost u duši

Irina

Vrijeme ti je za udaju.

Naš brat Andrej

To svira naš brat Andrej
On vam je znanstvenik
Tata je bio vojnik
A njegov je sin izabrao znanstvenu karijeru
Po tatinoj želji
Čini se da je malo zaljubljen
U jednu ovdašnju gospođicu
Andrej nije u nju zaljubljen
On ipak ima ukusa
On vam je i znanstvenik i svira na violini i rezbari kojekakve
Stvarčice
Andreju dođi ovamo samo za trenutak mili
Baš je smiješan
Mi smo ga danas izludile zadirkivanjem
Ulazi Andrej
Briše oznojeno lice
Cijelu noć nisam spavao i sad sam nekako rastrojen
Kako se kaže
Do četiri sata sam čitao
Zatim legao
Ali ništa

Andrej nije u nju zaljubljen
On ipak ima ukusa
On nas na taj način samo zadirkuje

Andreju dođi ovamo

Ovo je moj brat Andrej Sergejevič
Zaljubljen je
No, čestitam
Plješće
Prilazi Andreju straga i obujmi ga objema rukama
Bravo
Bravo
Bis
Andrjuška je zaljubljen
Andrej odmahne rukom
Odlazi
Andreja nema
On je neprimjetno izišao.

Mnogo suvišnih stvari

Mi vam znamo mnogo suvišnih stvari
Sestre i ja znamo francuski njemački i engleski
Irina zna još i talijanski
Ali kako smo to skupo platili
U ovom gradu znati tri jezika to je suvišna raskoš
Nije čak ni raskoš
Nego nešto slično šestom prstu.

Bolja budućnost

Dopustimo da između stotina tisuća stanovnika ovog grada zaostalog a i neobrazovanog ima još samo troje sličnih vama

Samo po sebi razumije se da vi nećete pobijediti neprosvijecenu gomilu koja vas okružuje tijekom života morat ćete malo pomalo uzmicati i izgubiti ćete se napokon u gomili stotina tisuća ljudi život će vas uništiti ali vi se ipak nećete izgubiti nećete ostati bez utjecaja jer takvih kao što ste vi sada javit će se poslije vas

možda šestero zatim dvanaestero i tako dalje dok takvi kao vi ne postanu većina

Poslije dvije stotine tri stotine godina život će na zemlji biti nepojmljivo divan ali da bismo sudjelovali u njemu sada makar izdaleka treba se za njega pripremati treba raditi treba raditi

Da

Osvrće se

A koliko je ovdje kod vas cvijeća

Ustaje

Zavidim vam.

Ne govorite mi o ljubavi

Dopustite da budem kraj vas

Na što mislite

Stanka

Vama je dvadeset godina

Meni još nema trideset

Koliko još godina imamo pred sobom

Dug dug niz dana punih moje ljubavi prema vama

Nikolaju Lavoviču

Ne govorite mi o ljubavi

Teku mi suze.

Snimanje

Stani malo

Snima

Jedan

Pričekaj još malo

Snima još jednu fotografiju

Dva

Sad je gotovo.

Maša je dobra

U vaše zdravlje pukovniče

Veselo

Ja sam pedagog i ovdje sam u ovoj kući domaći

Mašin sam muž

Ona je dobra

Jako dobra

Veršinjin pije

Popit ću malo ove višnjevače

Veršinjin pije

U vaše zdravlje

Maša je danas neraspoložena

Obujmi Mašu oko struka smijući se

Maša mene voli

Moja žena mene voli

Danas sam veseo

Sjajno sam raspoložen

Veršinjin pije

Popit ću malo ove višnjevače

U vaše zdravlje.

Stranac

Sjediš u Moskvi

U golemoj restoranskoj dvorani

Niti koga poznaješ

Niti tebe tko poznaje
A ipak se ne osjećaš strancem
A ovdje poznaješ svakoga i svi poznaju tebe
A ipak si stranac
Stranac tuđ i osamljen.

Palačinke

U Moskvi su neki trgovci jeli palačinke
Jedan od njih
Koji je pojeo četrdeset komada
Kažu da je umro
Četrdeset ili pedeset
Ne sjećam se više
A taj isti poduzetnik pričao je
A možda je i lagao
Da je preko cijele Moskve
Navodno
Razapet neki konop
Zašto
Pa ne znam ja
Poduzetnik je tako pričao.

Među civilima

Udali su me kad mi je bilo osamnaest
I svojeg sam se muža bojala
Zato jer je bio profesor
On mi se tada doimao strahovito učenim

Pametnim

A sada više nije tako

Da

Tako vam je to

Ne govorim o mužu

Na njega sam se navikla

Ali među civilima uopće ima toliko neotesanih

Neljubaznih

Neodgojenih

Ljudi

Mene uzrujava

Vrijeđa

Grubost

Mene boli

Kad vidim da je čovjek

Nedovoljno osjetljiv

Nedovoljno blag

Kad se nađem u društvu profesora

Jednostavno patim

Zašto

Zašto

Danas ste nerasploženi

Možda

Od jutros nisam ništa jeo

Nešto bih popio

Volio bih malo čaja

Pogleda na sat

Ne ljutite se na mene

Ljubi joj ruku

Osim vas nemam nikoga nikoga

Stanka

Čudno

Ljubi joj ruku

Vi ste sjajna čarobna žena

Sjajna čudesna

Ovdje je mračno

Ali ipak vidim kako vam se oči

Cakle

Sjedne na drugi stolac

Ovdje je svjetlije

Ja vas volim volim volim volim vaše oči vaše pokrete o kojima sanjam
čarobna divna

Ženo.

Tiho se smije. Poluglasno. Pokrije lice rukama.

Posao bez poezije

Ja sam iz čista mira postala gruba

Nemam vremena

Umorna sam

Sjedne u naslonjač

Da se malo odmorim

Umorna sam

Ne volim

Ovdje nema baš ničeg (za čime sam čeznula)

Posao bez poezije

Bez misli

Ja ne mogu

Umorna sam.

Život za dvjesto tristo godina

Hajde da maštamo na primjer o životu kakav će biti za dvjesto tristo godina poslije nas a što ljudi će poslije nas letjeti na zračnim balonima promijenit će se kraj kaputa kako bih vam rekao meni se čini da se sve na svijetu mora malo pomalo izmijeniti poslije dvjesto tristo godina konačno i tisuću nije bitan rok nastat će nov sretan život.

Mi u tom životu nažalost nećemo sudjelovati.

Zašto se smijete?

Vani pada snijeg

Evo

Vani pada snijeg

Kakva u tome ima smisla?

Sanjati o Moskvi

Gospode bože

Svake noći sanjam o Moskvi

Već sam posve poludjela

Vi mislite da mi ne smijemo čak ni sanjati o sreći

Ali što ako sam ja

Sretna.

Kocka

Kocka je bačena.

Rečenica koju je prema predanju izgovorio Julije Cezar prigodom prelaska preko rijeke Rubikon.

Neprimjetno otići

Ja ću

Oprostite

Neprimjetno otići.

Zločesta

Ti su dušo zločesta

Ako sam zločesta

Nemojte razgovarati sa mnom

Ne dirajte me.

Mogu ja i šutjeti

Ako je vama neugodno slušati

Ako vas moje riječi razdražuju

Mogu ja i šutjeti

Mogu čak i otići u drugu sobu.

Usamljenost

Ta usamljenost je strašna stvar lijepi moj

Premda je sve

U biti

Savršeno svejedno.

Nema nikoga

Nema nikoga

Gdje su svi
Otišli su doma
Sami ste ovdje
Sama
Stanka
Maloprije sam se ponio prilično neobuzdano
Neobazrivo
Ali vi niste kao ostali
Vi ste uzvišeni i čisti
Vi vidite istinu
Samo me vi možete shvatiti
Ja vas volim duboko beskrajno volim
Hoda za njom
Ne mogu živjeti bez vas
O blaženstvo moje
Kroz suze
O srećo moja
Nijedna druga žena nema tako predivne tako čudesne tako
Zapanjujuće oči
Trlja čelo
No dobro
Na silu vam ne mogu omiljeti
Ali sretnih suparnika ne smijem imati
Ne smijem
Kunem vam se svime
Suparnika ću ubiti
Čudesna moja.

Čudno odgojeni

Ne mogu
Ja nisam za to
Moraš razumjeti
Mi smo
Možda
Odgojeni čudno
Ali ja to neću podnositi
Mene takvo ponašanje muči
Svaka pa i najmanja grubost
Mene uznemiruje
Ja se razbolim
Ja jednostavno klonem duhom

Ove sam noći ostarjela za 10 godina.

Koncert

Mene svi mole da priredim koncert u korist pogorjelaca
Može se prirediti
Ako se hoće
Marija Sergejevna po mom uvjerenju izvrsno svira na klaviru
Izvrsno svira
Tako divno svirati
A u isto vrijeme biti svjestan toga da te nitko
Baš nitko
Ne razumije
Nije svirala tri godine
Ili četiri
U ovom se gradu nitko živ ne razumije u glazbu
Ama baš nitko

Ali ja
Ja se razumijem
I na časnu riječ
Vjerujte mi
Marija Sergejevna svira sjajno
Gotovo darovito
Imate pravo
Ja je veoma volim
Mašu
Ona je divna.

Duet

Tra-ta-ta
Ta-tam
Ta-ra-ra?
Tra-ta-ta.

Za dvjesto tristo godina opet

Proći će još malo vremena nekih dvjesto tristo godina i ljudi će na naš život isto tako gledati s podsmijehom kakav će to život biti evo sada u gradu postoje samo tri osobe slične vama ali u budućim pokoljenjima bit će ih više i više i doći će vrijeme kada će se svi izmijeniti prema vama

Ljudi će živjeti kao vi a onda ćete i vi ostarjeti
Rodit će se ljudi koji će biti bolji od vas
Smije se
Pjeva
Smije se.

Irini, nježno

Vi ste tako blijedi
Divni ste
Čarobni
Meni se čini da vaše bljedilo obasjava mračan zrak
Vi ste tužni
Vi niste zadovoljni životom
Pođite sa mnom
Nikolaju Lavoviču otiđite odavde
Poljubi Irini ruku
Gledam vas sada i prisjećam se kako ste davno nekoć
Vedri
Govorili o radostima rada
I kakav mi se tada sretan život priviđao
Gdje je on
Oh kada bih smio za vas žrtvovati svoj život
Ljubi joj ruku
Oči su vam pune suza
Legnite spavati
Počinje jutro.

Raditi raditi

Kamo
Kamo je sve otišlo
Sve sam zaboravila
Sve mi se pomiješalo u glavi
Ne znam kako se talijanski kaže prozor
Ili strop
Sve zaboravljam
Svako dan sve više
A život prolazi i više se nikad neće vratiti

Nikad mi nećemo otputovati u Moskvu
Vidim da nećemo otputovati
Suzdržavajući se
O kako sam nesretna
Suzdržavajući se
Dosta mi je
Imam dvadeset i četiri godine
Radim već dugo
Mozak mi se isušio
Smršavila sam poružnjela ostarjela i ništa
Ništa
Nikakvog zadovoljstva
A vrijeme prolazi
I stalno ti se čini da odlaziš od pravog prekrasnog života
Sve dalje u nekakav ponor
Očajna sam i ni sama ne znam kako to da sam još živa i da se još
nisam ubila
Ne plačem
Ne plačem
Dosta je
Evo no
Više ne plačem
Irina tiho plače.

Čak i za starca

Djevojke se ne udaju iz ljubavi
Ja bar tako mislim
Ja bih se udala bez ljubavi
Ma tko me zaprosio
Udala bih se

Svejedno

Samo ako je čovjek na svom mjestu
Udala bih se čak i za starca
Stalno sam očekivala
Kad se preselimo u Moskvu
Tamo ću sreći svog pravog
Ali pokazalo se da je sve to glupost
Kad je barun došao k nama u civilnom odijelu
Učinio mi se tako ružnim
Da sam čak i zaplakala
Upitao me zašto plačete
Kako da mu kažem
Ali kad bi bog dao da se oženi tobom
Ja bih bila sretna
To je već nešto posve drugo.

Najgluplja u porodici

Ti si draga glupa
Najgluplja u našoj porodici
To si ti
Oprosti.

Doktor

Tko to lupa o pod
To je doktor
Pijan je
Kakva nemirna noć.

Irina je vrlo lijepa djevojka

Smije se
Strašno smiješno
Kažu da je Saljonij zaljubljen u Irinu
To je razumljivo
Irina je vrlo lijepa djevojka
Čak je slična Maši
Jednako je zamišljena
Samo što ti Irina imaš blažu narav
Premda i Maša ima dobru narav
Ja nju volim
Mašu mislim.

Strah

Lecne se
Ja se danas svega nekako plašim
A prekosutra
Počinje novi život.

Ovdje

Kad biste samo znali kako mi je teško živjeti ovdje
Dosadno mi je
Nemam nikakva posla
Mrzim sobu u kojoj živim
I onda sam odlučila
Ako mi nije suđeno da budem u Moskvi
Neka bude
Tako mi je znači suđeno

Što se može
Sve je u ruci božjoj
Nikolaj Lavovič me zaprosio
On je dobar čovjek
Štoviše neobično dobar
I kao da mi je duša odjednom dobila krila
Postala sam veselija
Laknulo mi je
Opet sam poželjela raditi raditi.

Sreća na mahove

Kad čovjek uzima sreću na mahove
Na komadičke
A onda je gubi
Kao ja
Onda malo pomalo postaje grub
Pokazuje na svoje grudi
Evo ovdje u meni sve kipi.

Što dalje

Ja sutra putujem
Možda se nikada više nećemo vidjeti
Zato ću ti dati jedan savjet
Znaš
Stavi kapu na glavu
Uzmi štap u ruke i otiđi
Otiđi otiđi

Idi i ne osvrći se
Što dalje odeš
Utoliko bolje za tebe.

Irinina duša je kao skupocjeni klavir

Za jedan sat ću se vratiti i opet ću biti uz tebe
Neodređen pokret
Nenagledana moja
Ljubi joj ruku
Prošlo je već pet godina otkako te volim
I još se ne mogu na to naviknuti
Činiš mi se sve ljepšom i ljepšom
Zagleda joj se u lice
Kako imaš lijepu divnu kosu
Kakve oči
Sutra ću te odvesti odavde
Radit ćemo bit ćemo bogati
Moji će se snovi ostvariti
Ti ćeš biti sretna
Muči me samo jedno
Ti mene ne voliš
To nije u mojoj moći
Plače
Nikad u životu nisam voljela
O koliko sam sanjala o ljubavi
Sanjarim već odavno
Stanka
Ali moja je duša kao skupocjen klavir.

Naš grad

Zašto mi
Tek što smo počeli živjeti
Postajemo dosadni bezbojni ravnodušni beskorisni nesretni
Naš grad postoji već stotine godina
Ima na tisuće stanovnika
A među njima nema ni jednoga koji ne bi bio sličan ostalima
Ni jednog velikana ni u prošlosti ni u sadašnjosti
Ni jednog imalo istaknutog čovjeka koji bi izazivao želju
Da ga netko slijedi
Svi samo jedu piju spavaju i jedu i onda umiru
Rađaju se drugi i također jedu piju spavaju
I da ne otupe od dosade
Uljepšavaju život spletkama žganicom kartama parnicama pretvaraju se
da ništa ne vide ništa ne čuju a neizbježno loš utjecaj opterećuje
djecu i u njima gasne iskra božja te postaju jednako jadni jedan
drugome slični mrtvaci
Što hoćeš
Dozlogrdio si mi.

Odlazak

Sada odlazimo
Pogleda na sat
Vrijeme mi je
Želim vam sve sve najljepše
Žuri mi se
Sve ima svoj kraj
Evo i mi se rastajemo
Naviknula sam se na vas
Hoćemo li se još ikad vidjeti

Vjerojatno nećemo

No

Hvala na svemu

Oprostite ako nešto nije bilo kako treba

Ja sam mnogo

Isuviše mnogo govorila

I na tome oprostite

Što da vam još kažem na rastanku

Nasmije se

Život je težak

Gleda na sat

Vrijeme je

Sad se možemo razići

Svatko svom domu.